

UZASADNIENIE

Ubezpieczony A. W. wniósł odwołanie od decyzji (...) Oddział w S. z dnia 29.11.2019 r., odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 13.05.2019 r., domagając się jej zmiany. Zarzucił organowi rentowemu błędne ustalenia co do charakteru i rozmiaru doznanego przez niego uszczerbku na zdrowiu.

Wskazał, że negatywne skutki zdrowotne wypadku przy pracy odczuwa do chwili obecnej, co utrudnia wykonywanie obowiązków nauczycielskich – wychowawcy dzieci niepełnosprawnych. Nadto, podał, iż dolegliwości odczuwa pomimo zażywania środków przeciwbólowych, wcześniejszego noszenia temblaka i pobierania zabiegów rehabilitacyjnych w czasie długotrwałego zwolnienia lekarskiego. Zaznaczył, że ból jest nawracający. Zarzucał nadto, że organ rentowy nie wezwał go na badanie, a jedynie na podstawie dokumentacji medycznej stwierdzono wyleczenie bez następstw. W ocenie A. W. ww. decyzja ZUS jest niesprawiedliwa oraz krzywdząca.

Organ rentowy Zakład (...) Oddział w S., w odpowiedzi na ww. odwołanie, wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu wskazał, że po przeprowadzeniu badań lekarskich Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 24.10.2019 r. ustalił, iż A. W. nie doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy, Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 22.11.2019 r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

A. W. ma 56 lat. Z zawodu jest żołnierzem oraz nauczycielem. Wykonuje zawód nauczyciela. W dniu 13.05.2019 r. był zatrudniony w Specjalnym Ośrodku Szkolno- (...) w D., na stanowisku: nauczyciel-wychowawca.

bezsporne

W dniu 13.05.2019r. ok. godz. 19:30 A. W. wykonywał czynności związane z toaletą osobistą wychowanka ww. Ośrodka. Podczas przebierania chłopca i podnoszenia go, poczuł ból w prawym ramieniu, który utrzymywał się i narastał. A. W. zażył w związku z tym środki przeciwbólowe oraz poprosił drugiego nauczyciela - B. K. - o zaaplikowanie na bolące miejsce żelu o działaniu przeciwbólowym. Po tej czynności, ból ustąpił na chwilę i po upływie ok. godziny dolegliwości powróciły. W tym samym dniu, po skończonej pracy, A. W. udał się do lekarza w Poradni (...) Urazowo-Ortopedycznej w S., gdzie po przeprowadzeniu badania, stwierdzono u niego uraz, lekarz ocenił ruchy barku prawego jako ograniczone i bolesne. Przepisano wówczas A. W. leki przeciwbólowe oraz zalecono ponowną wizytę. Do dnia wizyty kontrolnej dolegliwości bólowe utrzymywały się, w związku z czym podczas tej wizyty – w dniu 27.05.2019 r. lekarz zlecił wykonanie badania USG prawego barku oraz skierował go na badania fizjoterapeutyczne. Otrzymał dalsze zwolnienie lekarskie.

Zespół powypadkowy powołany przez pracodawcę uznał ww. zdarzenie za wypadek przy pracy. Protokół powypadkowy sporządzono w dniu 06.08.2019r.

bezsporne, a nadto dowód : akta organu rentowego – Protokół Nr (...) - ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy wraz z załącznikami – k. 21-27

W opinii lekarskiej z dnia 15.10.2019 r. Zastępca Głównego Lekarza Orzecznika stwierdził, że w dniu 13.05.2019 r. doszło u A. W. do urazu barku, w związku z czym organ rentowy uznał zdarzenie z tego dnia za wypadek przy pracy.

bezsporne, a nadto dowód : akta organu rentowego - opinia lekarska z dnia 15.10.2019 r. – k. 34, notatka w sprawie ustalenia uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego – k. 35-35v

Na mocy orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 24.10.2019 r. w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku ustalono wobec A. W. 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami

wypadku przy pracy z dnia 13.05.2019r. Stwierdzono ból prawego barku po dźwignięciu podopiecznego – leczenie zachowawcze ((...), tembak, fizykoterapia), wyleczenie bez następstw. Orzeczenie wydano zaocznie na podstawie dokumentacji medycznej.

dowód: akta organu rentowego – orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 24.10.2019 r. w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku, Nr akt 037076260 – k. 36

Komisja Lekarska ZUS Nr (...) w treści orzeczenia z dnia 22.11.2019 r. – wydanego na skutek sprzeciwu ubezpieczonego – również ustaliła wobec A. W. 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 13.05.2019 r., podtrzymując stanowisko lekarza orzecznika I instancji.

dowód: akta organu rentowego – orzeczenie komisji lekarskiej nr (...) z dnia 22.11.2019r. – k. 38

Decyzją z dnia 29.11.2019 r. nr (...), organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. **odmówił** A. W. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 13.05.2019r., powołując się w uzasadnieniu na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS Nr (...) z dnia 22.11.2019 r..

dowód: akta organu rentowego – decyzja ZUS z dnia 29.11.2019r., nr (...) – k. 39

U A. W. rozpoznano: uraz przeciążeniowy stawu barkowego prawego z ograniczeniem ruchomości i zmianami przeciążeniowymi w USG.

W wyniku wypadku w dniu 13.05.2019r. doznał on długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5% (pkt 104 tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu). Uszczerbek ten polega na istniejącym ograniczeniu ruchomości barku (ograniczenie rotacji zewnętrznej, wewnętrznej, ruchu odwodzenia maksymalnego i unoszenia kończyny górnej ku górze) i poczuciu dyskomfortu badanego..

dowód: pismna opinia z dnia 04.08.2020 r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 24-24v., pismna opinia uzupełniająca z dnia 24.11.2020 r.– k. 39

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. jest słuszne i zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie między stronami spornym było, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania w związku ze zdarzeniem z dnia 13.05.2019 r. Zaznaczyć przy tym należy, że organ rentowy kwestionował powyższe uprawnienie ubezpieczonego zarzucając, iż A. W. na skutek powyższego zdarzenie nie doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z tytułu ww. wypadku.

Zgodnie z przepisem art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2009 r., Nr 167, poz. 1322) – zwanej dalej „ustawą wypadkową” – ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej **doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie**. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (ust. 3).

Natomiast w myśl art. 12 ust. 1 powyżej wskazanej ustawy wypadkowej, jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W toku niniejszego postępowania Sąd badał zatem, czy ubezpieczony doznał uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 13.05.2019r., a jeśli tak, to na czym polega, a także czy ma on charakter długotrwały, czy stały i ile procent wynosi.

W tym celu, z uwagi na konieczność dysponowania wiadomościami specjalnymi w tym zakresie, w oparciu o przepis art. 278 k.p.c., przeprowadzony został dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii.

Co istotne, ww. zdarzenie z dnia 13.05.2019r. zostało uznane przez organ rentowy jako wypadek przy pracy, jednakże na mocy orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 24.10.2019r. w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku ustalono wobec A. W. 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 13.05.2019r. W tymże orzeczeniu stwierdzono ból prawego barku po dźwignięciu – leczenie zachowawcze; wyleczenie bez następstw. Orzeczenie wydano jedynie na podstawie dokumentacji medycznej.

Przede wszystkim wskazać trzeba, że z treści pisemnej opinii biegłego z zakresu ortopedii, sporządzonej po przebadaniu ubezpieczonego, wynika, że u A. W. rozpoznano: uraz przeciążeniowy stawu barkowego prawego z ograniczeniem ruchomości i zmianami przeciążeniowymi w USG.

Odpowiadając na pytania Sądu biegły opiniując wskazał jednoznacznie, że w wyniku wypadku w dniu 13.05.2019r. ubezpieczony A. W. doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. W ocenie biegłego stan ten najlepiej opisany jest w punkcie 104 tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu. Nadto, z treści opinii wynika, że **uszczerbek stwierdzony przez organ rentowy nie odpowiada rzeczywistemu upośledzeniu czynności organizmu**, zaś istniejące ograniczenie ruchomości barku i poczucie dyskomfortu badanego **skutkują 5% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu** (vide: pisemna opinia z dnia 04.08.2020r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 24-24v. akt sprawy).

Z uwagi jednak na treść zarzutów do opinii, wyartykułowanych przez ZUS w piśmie z dnia 28.08.2020 r. (k. 34-35), celem wnikliwego rozpoznania niniejszej sprawy, Sąd przeprowadził również **dowód z pisemnej uzupełniającej opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii**. I tak, z treści tej opinii wynika, że w badaniu przedmiotowym A. W. stwierdzono ograniczenie ruchomości stawu barkowego – czyli ograniczenie rotacji zewnętrznej, wewnętrznej, ruchu odwodzenia maksymalnego i unoszenia kończyny górnej prawej ku górze, co w jednoznacznej znów ocenie biegłego skutkuje 5% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu związanym z wypadkiem z dnia 13.05.2019r. (vide: pisemna opinia uzupełniająca z dnia 24.11.2020r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 39 akt sprawy). Co prawda, organ rentowy w treści kolejnego pisma – z dnia 18.12.2020r., ponownie wniósł zarzuty do opinii, jednakże w większości były to uwagi powielone z poprzedniego pisma. Nadto, twierdzenia tego pisma stanowią swoistą polemikę z jednoznacznymi wnioskami opinii pierwotnej i uzupełniającej. Ww. opinie sądowo – lekarskie sporządzone zostały przez lekarza specjalistę w oparciu o dokumentację medyczną oraz badanie ubezpieczonego.

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 23.02.2021r. (k. 52 akt sprawy) pominięto wniosek dowodowy organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu ortopedii, albowiem zmierzałoby to wyłącznie do przedłużenia niniejszego postępowania, a jednocześnie godziłoby w zasadę ekonomiki postępowania. Wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy okoliczności zostały bowiem dotychczas wnikliwie ustalone. Nadto, niczym nie byłoby uzasadnione przeprowadzanie dowodu z opinii biegłych tak długo, dopóki strona nie uzyska zadowolających ją wyników i wniosków opinii. Dotychczas w sprawie przeprowadzono dowód z opinii biegłego oraz – z uwagi na zarzuty organu rentowego – również dowód z opinii uzupełniającej. Co więcej, w treści tejże, biegły w całości podtrzymał swoje wnioski zawarte w opinii pierwotnej. W ocenie Sądu nie zachodziły zatem przesłanki uzasadniające dopuszczenie dowodu z dodatkowej opinii innego biegłego, z uwagi na co, na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c., wniosek organu rentowego pominięto.

W ocenie Sądu, należy stwierdzić, że ww. opinie (pierwotna oraz uzupełniająca) spełniają wymogi fachowości, rzetelności i są logiczne. Wnioski zawarte w opiniach zostały uzasadnione w sposób jasny i przekonujący. Ponadto,

opinie zostały sporządzone przez doświadczonego lekarza specjalistę, a zatem zawarte w nich twierdzenia są poparte wieloletnią specjalistyczną wiedzą na wysokim poziomie. Biegły wydał opinię na podstawie całej dostępnej w aktach dokumentacji medycznej, a nadto po przebadaniu ubezpieczonego – w przeciwieństwie do Lekarza Orzecznika ZUS, a następnie Komisji Lekarskiej ZUS, które to organy wydały swoje opinie zaocznie. Opinie biegłego są jednoznaczne i stanowcze. W tym stanie rzeczy przyjąć je należało za podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych co do stanu zdrowia ubezpieczonego.

Zważyć też należy, że zgodnie z art. 233 § 2 k.p.c. opinia biegłych podlega ocenie sądu, ale w zakresie mocy przekonywującej rozumowania biegłych i logicznej poprawności wyciągniętych wniosków. Sąd natomiast nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodne jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990 r., I PR 149/90, OSP 1991, nr 11-12, poz. 300.

Ustalenia faktyczne były wystarczające do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Utrwalone orzecznictwo wskazuje, że nie jest naruszeniem art. 233 § 1 k.p.c. oparcie ustaleń na opinii biegłych lekarzy, jeżeli opinie te są jednoznaczne i nie wymagają uzupełnienia, ani dalszego wyjaśnienia (tak: wyrok SN z dnia 19.07.2001r. II UKN 497/00).

Nadto, pozostałe zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów (głównie dokumentację dotyczącą wypadku przy pracy oraz dokumentację lekarską) Sąd uznał jako wiarygodne, albowiem zostały sporządzone w przepisami przewidzianej formie, przez uprawnione do tego osoby. Podobnie kopia dokumentacji medycznej dotyczącej ubezpieczonego miała walor wiarygodności. Treść i wiarygodność tych dowodów nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Zważywszy na okoliczności sprawy, uznając rozpoznanie sprawy za konieczne oraz fakt nadmiernego zagrożenia dla zdrowia osób uczestniczących i brak możliwości przeprowadzenia rozprawy na odległość, Sąd skierował sprawę do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Nadto, strony zawiadomione zostały o skierowaniu sprawy na posiedzenie niejawne na podstawie art. 15 z.zs¹ pkt 2 ustawy z dnia 14 maja 2020r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...) 2 (Dz.U. 785.2020). Strony nie wyraziły sprzeciwu i nie żądały skierowania sprawy do rozpoznania na rozprawie (pomimo stosownego pouczenia skierowanego do stron).

Z uwagi na powyższe, na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił w całości zaskarżoną decyzję (...) Oddziału w S. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 4.585,00 zł z tytułu wypadku przy pracy z dnia 13.05.2019r. – za 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Wysokość odszkodowania Sąd ustalił mając na względzie, iż w dacie wydania decyzji ZUS (29.11.2019 r.), na mocy obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 21 marca 2019 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, za każdy procent długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu przysługiwało 917 zł (M.P.2019.270).